

von Dr. E. Bade; 8e. Natur und Haus; (9e. Das Terrarium von Herm. Lachmann).

De heer J. G. Zöllner geeft rond een fraaie serie van *Vanessa Cardui* L, dezen zomer uit de rupsen gekweekt.

De heer Jansen stelt ter bezichtiging eenige zeer uiteenloopende ex. van *Bromus unioloides* H. B. K., benevens eenige eigenaardige vormen van *Equisetums*; nl. *Equisetum hiemale* L. fm. *polystachyum* Milde, *Equisetum palustre* L., fm. *polystachyum racemosum* Milde en fm. *polystachyum corymbosum* Milde. W. H. WACHTER, Secr.

Rijp.

't Was Zaterdagavond. 't Mistte. Zwaar hing 't nevelgordijn over de aarde, alles met zijn sluiers bedekkend, sluiers, die loswikkelden als men naderbij kwam, en dan de voorwerpen zwart en dreigend deden uitkomen. In de stad mopperden de menschen tegen 't „akelige, mottige, modderige weer”, wikkelden zich dik in de kleederen en zetten de kragen op.

Gelukkig werd 't tegen den avond kouder en begon de nevel in uiterst fijne blinkende ijsnaaltjes neer te slaan, die zich op vele voorwerpen loodrecht vastzetten. Eenige uren later was alles met een fijn wit randje afgezet dat gestadig dikker werd.

's Morgens bescheen de zon een pracht als uit een sprookje, alles tintelde en schitterde in een fel wit licht. Velen Amsterdammers zullen zich wel herinneren welk een grootschen indruk de Oosterbegraafplaats maakte, de hooge iepen en populieren die 's zomers den indruk maken van groene heuvels, geleken nu wel ijsbergen, zoo versch uit de Poolzee. Ook de Middenweg was zeer schoon. 't Allerschoonst was echter dit laantje bij de z.g. Stammerdijk a/d Weespertrekvaart. Niemand liep er, en er zoude een doodsche stilte geheerscht hebben, als niet een troep spreeuwen luid sjilpend van boom tot boom was gevlogen en de ijzel bij heele reepen van de takken deed vallen. Ieder grassprietje, tot de oude vruchtstengels van bereklauw en kervel toe, was met ragfijne ijsfranje geboord. Dan scheen 't zonnetje er helder doorheen en deed de schaduwen vallen op 't hard bevroren pad en lokte uit ieder ijsnaaldje duizend schitteringen. Als in een droom liepen we te staren naar al die wondere pracht en bleven den geheelen dag diep onder den indruk.

Hoewel de foto bijzonder goed geslaagd is geeft ze slechts een flauw idee van 't schoone. Maar zonder een foto is die zonnige Januaridag ook onvergetelijk, althans voor ons. S. LEEFMANS.

Nieuwe planten en nieuwe vindplaatsen van zeldzame planten, gevonden in 1906.

(Vervolg).

Behalve de in afl. 9 genoemde planten moet ik hier nog als nieuw voor onze flora vermelden: *Triticum cristatum* Schreb. gevonden door W. H. Wachter en P. Jansen bij Rotterdam, *Bromus squarrosus* L. door dez. bij Rotterdam, *Lolium strictum* Presl. door dez. bij Rotterdam, *Salix daphnoides* Vill. met de ondersoort *S. acutifolia* Willd. door dez. bij Scheveningen, *Atriplex roseum* L. door dez. bij Rotterdam, *Trigonella gladiata* Stev. door J. Mesu en C. Brakman (Nieuw- en St. Joosland), te Middelburg, en als nieuwe variëteiten *Lolium perenne* D. *pauciflorum*, door W. H. Wachter en P. Jansen bij Rotterdam, *Salix alba* B. *coerulea*, door dez. bij Rotterdam, en *Vicia Cracca* B. *incana* Thuill., door G. D. v. Leerdam bij Rotterdam.

Als nieuwe vindplaatsen voor zeldzame planten vermeld ik van *Salsola Kali* B. *tenuifolia*, Rotterdam, (W. H. Wachter en P. Jansen), van *Chenopodium ambrosioides*, Rotterdam, (dez.), van *Amarantus deflexus*, Delftshaven, (dez.), van *Lepidium graminifolium*, Hoek van Holland, (dez.) en van *Lepidium apetalum*, Middelburg, (J. Mesu en C. Brakman).

H. HEUKELS.

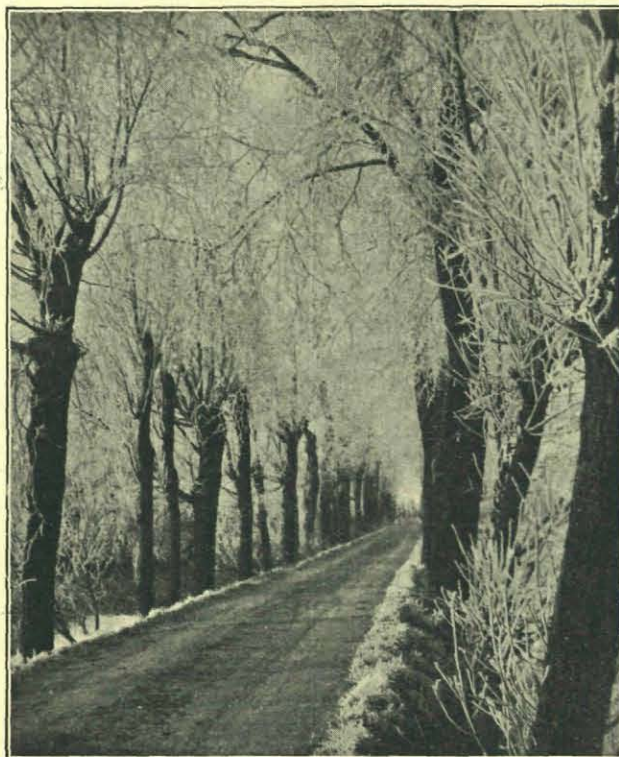
In Haarlemsch Hertenkamp.

In het stukje „Allerlei over dieren”, in de IX afl., trof mij het verhaal van de aanval der herten in de Haagsche hertenkamp op een jonge kat. Het is een zelfde geval als wij hier in de Hout opmerkten.

In 't voorjaar, toen de herten jongen hadden, kreeg de gemeente een pauw en twee pauwinnen cadeau voor den hertenkamp. Nauwelijks waren zij echter — na een paar dagen verblijf in een ruime kooi om te wennen — losgelaten, of de hinden vielen op de pauwen aan, schopten en sloegen, totdat deze zich op hertenhok en in boomen in veiligheid brachten.

Wij moesten de pauwen weer op sluiten, doch sedert de jongen groot zijn, is de vijandelijkheid der ouders tegen de pauwen verdwenen en wonen zij gezellig bij elkander.

't Is nu alles botertjetop den bodem, alles poëzie en vrede, en het zal nu moeten blijken als in 't aanstaande voorjaar er weer jongen op komen dagen, of de vrede dan verbroken zal worden tusschen hinden en pauwen.

Berijpt laantje aan de Weespertrekvaart.

In de verslagen van vergaderingen zag ik dat in de Rott. Natuurh. Club door den heer Wachter gesproken was over een nieuwe *Salix*-soort, nl. *Salix daphnoides* Vill. bij Schevingen gevonden. Deze wilg is in de verste verte niet nieuw, maar een der vele bekende soorten.

Daar deze uiterlijk veel op de Kaspische Zandwilg (*S. acutifolia* Willd) lijkt, en deze voor eenige jaren geleden bij duizenden uitgeplant werden, zijn er van de *S. daphnoides* en van *S. acutifolia* daardoor veel verspreid. Ik zag verleden jaar bij een boerderij in de nabijheid van de Sandenburgerlaan, bij Doorn, een geheele heg geplant van deze nieuwe (?) *Salix*.

Daar de Kap. Zandwilg ook in de buurt van den Haag en ook hier bij Haarlem (Duin en Daal) werd geplant, zal die nieuwe (?) wel een overschotje zijn. Op Duin en Daal stonden *S. acutifolia* en *S. uralensis* bij

elkander op het hoogstedeel van 't Park, nm. bij „'t Kopje”.

Om te lachen.

De heer Heimans besprak onder dezen titel een eigenaardige mededeeling over „'t motje” *Cossus ligniperda*, enz. Hoe men soms Engelsche planten en diernamen vertaalt, blijkt als voorbeeld uit het geïllustreerde weekblad „De Prins”, waarin voor eenigen tijd geleden een photo-reproductie stond van een kweekerij van Ananas en daaronder als bijschrift, zooveel als: „Een gezicht op een dennenkweekerij in West-Indië”. Ook hier de dwaze vergissing. Ananas is in 't Engelsch Pine-apple, en de woordenboeken zeggen Pijnappel, in naam ook Ananas. De vertaler, die zeker nooit een Ananas gezien had — hoewel ze veel in onze winkels te zien zijn — koos dus het woord pijnappel, ergo Dennen. LEONARD A. SPRINGER.

In een ander „Zondagsblad” stond een verhaaltje van de specht, met de aansporing goed op 't dier te letten op een wandeling door onze Gooische bosschen, en 't plaatje erbij vertoonde een *Toekan*, met 't onderschrift *de Specht*. E. Hs.